

Rddf-plaatsing

I. Het ontstaan en verloop van de procedure

Bij beroepschrift van 21 juli 1997 komt appellante in beroep tegen het besluit van verweerster tot plaatsing van de functie van appellante in het risico dragend deel van de formatie (RDDF-plaatsing) met ingang van 1 augustus 1997. Dit besluit is appellante medegedeeld bij schrijven van 10 juli 1997. Bij brief van 20 augustus heeft appellante haar akte van benoeming overgelegd.

Op 22 augustus 1997 dient verweerster haar verweerschrift met bijlagen in.

De mondelinge behandeling heeft plaatsgevonden te Eindhoven op 14 november 1997 alwaar zijn verschenen appellante in persoon en verweerster in de persoon van haar secretaris de heer

Partijen hebben hun respectieve standpunten bepleit en vragen van de Commissie beantwoord.

De inhoud van voormelde stukken geldt als hier herhaald en ingelast.

II. Het oordeel van de commissie

Sedert 25 oktober 1977 is appellante in dienst van verweerster werkzaam als vakleerkracht handvaardigheid aan de basisschool

Tegen de plaatsing van haar functie in de RDDF-formatie voert appellante als bezwaar aan dat een leerkracht onder haar op de afvloeiingslijst belast wordt met het vak handvaardigheid.

Verweerster heeft de afvloeiingslijsten per categorie personeel vastgesteld, d.w.z. een lijst voor groepsleerkrachten, voor vakleerkrachten per vak en voor de OETC-leerkrachten per taal.

Verweerster heeft voorts besloten dat de functie van handvaardigheidsleerkracht het eerst opgeheven moet worden, omdat dit vak ook door groepsleerkrachten verzorgd kan worden.

Op de afvloeiingslijst staat ook een leerkracht onder appellante en zou dus vóór appellante voor afvloeiing in aanmerking komen. Deze vakleerkracht is echter ook groepsleerkracht en deelontslag voor de uren, die hij handvaardigheid geeft, is niet mogelijk.

De Commissie is van oordeel dat verweerster handelende als boven vermeld correct gehandeld heeft. Het beroep dient derhalve ongegrond te worden bevonden.

Appellante voert nog terecht aan dat het voor haar als 55-jarige moeilijk zal zijn na een eventueel ontslag ander werk te vinden. Dit kan evenwel voor verweerster geen reden zijn om voor haar af te wijken van de afvloeiingsvolgorde. Daarmede zouden weer anderen geschaad worden.

Gelukkig voor appellante kon verweerster ter zitting mededelen dat het zo goed als zeker is dat het besluit tot RDDF-plaatsing zal worden ingetrokken (dit was uitdrukkelijk geen toezegging).

III. Beslissing

De Commissie voornoemd,

rechtdoende,

verklaart het beroep ongegrond.

Deze beslissing is gegeven te Eindhoven op 14 november 1997 door mr. A.F.M. Schrickx, voorzitter, C.B.M. Evers drs. C.P.J. Hoornick, mr. A.J.M. Hupperts en mr. G.M.J. Prick, in tegenwoordigheid van mr. H.P.G. van Eupen, secretaris.